

at Sagen maa tages paa en anden Maade, og at den ialtfald maa udsættes i længere Tid, før der kan blive Spørgsmaal om, at den kan træde saaledes frem, at den kan finde Tilslutning fra Folkethingets Side. Om en Bet. hertil allerede nu, ved en nærmere Forhandling og ved Afgivelsen af en Udvalgsbetænkning, kan findes, det kan staae som tvivlsomt; jeg holder mig overbevist om, at der fra et saadant Udvalg, som selvsølgelig vil bære Præget af den Stemning, der her har tilkjendegivet sig, ikke vil fremkomme noget Forslag om Indførelsen af et Kirkeraad i hvilken som helst Form — det troer jeg er en Umulighed — men der vil dog derved kunne fremkomme saadanne bestemtere og fuldkomnere Udtalelser, der ville kunne tjene som et Fingerpeg og som et Grundlag for de hyderligere Forhandlinger, der sikkert ville komme frem baade i denne og i andre Kredse. Jeg skal derfor som Medlem af Thinget stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling og for Nedsættelsen af et Udvalg.

M. Jensen: Det er af en æret Rigsdagsmand blevet udtalt, at vi maatte støtte dette Forslag eller i alt Fald lade det gaae til 2den Behandling paa Grund af, at det kommer i Grundlovens Navn, medens en anden æret Rigsdagsmand, som senere havde Ordet, udtalte, at Thinget var i sin gode Ret, naar det nægtede det Overgang til 2den Behandling paa Grund af, at det ikke var i fuldkommen Samklang med Grundloven. Jeg skal tillade mig at udtale den Mening, at Thinget ikke alene er i sin gode Ret, men at det endog efter min Mening er forpligtet til ikke at indlade sig paa dette Forslag, thi naar der skulde oprettes et Kirkeraad, der skulde have en Myndighed som den her foreslaaede, er det jo klart, at vi vilde afgive en Deel af den Myndighed, som nu ligger i Rigsdagens Haand, til et saadant Kirkeraad, nemlig Ordningen af de Forhold, der nærmere ere angivne i Forslaget. De kirkelige Forhold staae jo imidlertid, som bekendt, i en nøie Forbindelse med de borgerlige Forhold, og uagtet jeg for mit Bedkommende er i allerhøieste Grad bestemt paa at overlade Alt, hvad der angaaer reent kirke-

lige Spørgsmaal, til de forskjellige Religions-samsund, saa er jeg paa den anden Side lige saa bestemt paa at ville bibeholde Rigsdagens Ret til at ordne alle borgerlige Forhold aldeles uafhængigt af kirkelig Medvirkning. Til saadanne borgerlige Forhold, med Hensyn til hvilke jeg vilde ansee det for aldeles stridende mod Grundloven, om Thinget vilde opgive dem; henregner jeg, hvad allerede er nævnt af den ærede Rigsdagsmand, som for et Dieblit siden havde Ordet, s. Ex. Kirkegaarde, men især Fattigunderstøttelsen. Naar den høitærede Cultusminister meente, at det ikke var nogen Ulykke, om Menighedsraadene og Præsterne fik Fattigunderstøttelsen i deres Haand, saa maa det være mig tilladt at udtale, den Formening, at det netop vilde være en meget stor Ulykke, om dette nogenstunde skete; det vilde jo lede til, som en ganske nødvendig Conseqvent, at den, der fik Fattigunderstøttelsen, ikke var den, der fortrinsviis havde den nødvendig, og som trængte til den, men at der blev taget særligt Hensyn til, — det kunde umuligen undgaaes — om den, der søgte Understøttelsen, hørte til den bestaaende Kirke. Den ved Grundloven givne Ret for den Fattige til at nyde Understøttelse er ingenlunde betinget af, om den Bedkommende hører til denne eller hiin Kirke, men den er alene betinget af, at han er trængende, og derfor maa jeg paa det Bestemteste holde for, at dette hele borgerlige Forhold bliver en Sag, som Rigsdagen alene og ikke en Kirkeforsamling har at ordne. Et andet meget vigtigt borgerligt Spørgsmaal, som, saavidt jeg mindes, ikke er berørt af nogen af de ærede Talere, der have yttret sig om det foreliggende Lovforslag, er Kirkens Forhold til Skolen; jeg anser dette for et Spørgsmaal af den allerførste Vigtighed, og saalænge som dette og andre lignende Spørgsmaal ikke ere ordnede ved Lov og nøiagtig udskilte fra Kirken saaledes, at de staae skarpt og klart i deres borgerlige Betydning ligeoverfor den kirkelige Betydning, de maatte have, saalænge kan jeg paa ingen Maade stemme for, at der bliver oprettet et Kirkeraad. Det er som en Anfalsning for Forslaget sagt af en af de ærede Forslagsstillere (Krogsh), at Kirkeraadet skulde staae i